

Valget Godkjendelse paa Grund af ulovlig Fremgangsmaade, ikke paa Grund af lovlig og paabudt Fremgangsmaade.

Naar Flertallet dernæst Sp. 1861 fremhæber, „at der under den Afbrydelse, som Formandens Intervention i Ridehuset foraarsagede, fra Bogtrykker Lazarus' Valgbord (A—C) henvistes en Del Vælgere til Tribunen“, og at det er tvivlsomt, om disse i det Hele taget have naaet at afgive Stemme, maa det bemærkes, at hin „Intervention“ af Formanden var fuldstændig lovlig og pligtmæssig, og at altsaa al videre Argumentation paa dette Grundlag maa bortfalde. Sagen er imidlertid, at det slet ikke er denne Intervention, der har foraarsaget nogen Afbrydelse af Stemmemodtagelsen ved det nævnte Valgbord. Denne skyldes alene Hr. Lazarus' Misforstaaelse med Hensyn til Virkningen af de i Valgløvens § 42, Punktum 1 omhandlede Meddelelser til Formanden. Selv om nu denne Hr. Lazarus alene tilregnelige Misforstaaelse havde haft nogen videre Følge, maatte man dog vist være meget varsom med at tillægge en Feil fra en Visteførers Side, der paa udpræget Maade havde lagt sin Interesse for den ikke valgte Kandidat for Dagen, Virkning til Skade for den Valgte. Man vilde ellers aabne det frieste Spillerum for Visteførere til at lægge Ugyldighedsgrunde til Rette i Partiinteresse. I nærværende Tilfælde er imidlertid, som tidligere omtalt, Misforstaaelsens Følger blevne oprettede. De under dens Indflydelse til Tribunen henviste Vælgere Stemmer bleve senere modtagne i Ridehuset. Bogtrykker Lazarus, der ikke omtaler dette i sin Protest og under Forhøret ogsaa fra først af har negtet det (Hovedforhøret S. 41), har senere udtalt, at han ikke tør modsiges Stemmelisteførerens Vidnesbyrd herom, (Hovedforhøret S. 176), og i Tillægsforhøret (S. 39) har han endog ganske henholdt sig til denne Forklaring og paaberaabt sig den. Ethvert faktisk Holdpunkt for en Tvivl, om alle Virkninger af Misforstaaelsen ere blevne hævede, mangler. Bogtrykker Lazarus opgiver de af ham til Tribunen henviste Vælgere til

„omtrent en Snes“ (Hovedforhøret S. 6). Stemmelistens Fører (Lærer Bergmann, Hovedforhøret S. 26) forklarer, at medens Vælgene udtalte sig om det Betynderlige i, at deres Stemmer ikke kunde modtages, kom Budet fra Formanden om, at de maatte modtages, hvilket ogsaa skete. Herefter er der Grund til at antage, at de alle fik Leilighed til at afgive Stemme. Bogtrykker Lazarus forklarer i sin sidste Udtalelse (Tillægsforhøret S. 39), at der efter Afslutningen ved hans Bord (o: efter Meddelelsen) med Formandens Tilladelse blev modtaget „flere Stemmer“, og henviser til Lærer Bergmanns Forklaring. Kort efter hedder det sammesteds, at der efter Kl. 5^{1/2} (da Formanden kom til Hr. Lazarus' Bord) er afgivet „en Del Stemmer“. Mere begrundet Sandsynlighed for, at Misforstaaelsen er bleven uden Følger, end den, disse Forklaringer give, kan man ikke godt have.

Hvad endelig angaar den fra Manglerne ved Valglisten for Amager (o: nogle enkelte Amagerlister) hentede Grund til Tvivl om Valgresultatets Paalidelighed, erkjendes det af Flertallet selv, at der saavns positiv Oplysning om, hvorvidt disse Mangler og de ved disse Valglisten stedfundne Afvisninger staa i nogen Forbindelse. Naar det alligevel hævdes, at hine Mangler bør tages i Betragtning, er dette en fuldstændig Opgivelse af Fordringen om, at en Indflydelse paa Valgresultatet skal være, om ikke bevist, saa dog bragt til Sandsynlighed, ja endog af Flertallets egen Sp. 1859—60 opstillede Sætning, at Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om en lovstridig Fremgangsmaade skal anses for at være af eller uden Betydning for Valget, maa træffes „i Kraft af et rimeligt Skjøn over alt Foreliggende“. Thi selv ved denne Sætning er det dog anerkjendt, at Spørgsmaalet om stedfundne Uregelmæssigheders Virkning ikke er ligegyldigt, og at et Skjøn — og det et „rimeligt“ — skal træffes efter noget „Foreliggende“. Men med Hensyn til Amagerlisterne „foreligger“ der — som indrømmet — Intet, der kan begrunde et Skjøn — end sige et